

На хвилях чистого ефіру
У світ полинули слова
Про те, що люди прагнуть
миру,
Що правда на землі жива.
Її не в силі подолати.
Не в змозі похитнуть її
Усі лукаві дипломати,
Усі злостиві палії.
Вона — у кожнім нашім
кроці.

У кожнім ділі трудовім.
Ми присяглись за мир
бороться
І за братерства світлий дім.
За радість нашу світанкову,
За ясне сонце над життям
Спасибі рідному Хрущову
І всім радянським
посланцям.

Максим РИЛЬСЬКИЙ

ЩИРА ПОДЯКА

Київський педагогічний інститут імені Горького направив на роботу в наш колгосп 150 студентів. Студентська молодь дружно і організовано працює на збиранні кукурудзи.

Участь студентів у збиранні врожаю — велика і неоціненна допомога в роботі нашої артілі.

І тому ми висловлюємо нашу найщирішу колгоспну подяку всьому колективові студентів за їх благородну справу. Спасибі вам велике, наші юні друзі — майбутні педагоги.

Г. ФЕДОРЕНКО.

І тут не останні

Чималу роль відіграють студенти і викладачі нашого інституту в пошвавленні культурно-масової роботи на селі. З великим успіхом пройшов нещодавно концерт студентів у колгоспному клубі. А викладач Є. Сандакова прочитала для колгоспників лекцію на тему «Чи є життя на інших планетах», супроводжуючи свою розповідь демонстрацією діапозитивів.

Для вчителів школи була організована невелика нарада методичного характеру, де викладач Д. Ляшенко розповів про можливості використання кіно в навчальному процесі. Колгоспники й інтелігенція села з великим задоволенням сприймають допомогу студентів і викладачів.

В. ЧЕРНЯВСЬКИЙ.

Зустріч з письменниками

Наші студенти не лише добре трудяться в колгоспі, а й активно беруть участь у громадському житті села, є ініціаторами багатьох хороших справ. Нещодавно вони організували цікаву зустріч з письменниками. На цей вечір прийшли не тільки студенти, а й багато колгоспної молоді. Поряд з уже відомими поетами Андрієм М'ястківським, Надією Приходько, Михайлом Литвинцем виступали Михась Сіренко, Федір Вой-

ко, а також юна поетеса, студентка Київського університету Ярина Живенко. Вони читали свої твори, розповідали про творчу роботу, ділились планами на майбутнє.

Після офіційної частини відбулися танці, в яких взяли участь і гості.

Вечір пройшов цікаво, в дружній, невимушеній обстановці.

(Наш. кор.).

РЕПОРТАЖ

НА ПОЛЯХ

В колгосп, де працюють з фізмату студенти, Прибув я у ролі кореспондента...

Давно вже я мріяв відвідати наших студентів, які працюють у колгоспі «Україна» с. Тарасівки. Давно вже почав збирати матеріал, що стосується їхнього життя. Пам'ятаю (це було незабаром після виїзду в колгосп), зупинив я якогось студента і тут же влаштував йому пресконференцію, що мала, приблизно, такий вигляд:

— Ви задоволені? — питаю.
— Не зовсім, — говорить.
— А вами задоволені?
— Здається, теж ні.
— Чим ви не задоволені?
— Тим, що ми робимо, а нас погано годують.

Л. МЕХ. Мал. А. Дзисюка.

В. МАМАТОВ.

— А чим вами не задоволені?

— Тим, що ми багато їмо і мало робимо.

Але то колись було. Зараз енергозаправкою студентів завідує В. Маматов. Його обрали на цю посаду в скрутний організаційний період. І великою заслугою Володимира є те, що він добився ліквідації перебоїв у постачанні студентської кухні продуктами. Тепер і студенти задоволені і студентами теж. Звісно, важко догодити апетитам і смакам кожного із 170 чо-

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

№ 2
(128)

14

ЖОВТНЯ

1960 року

П'ЯТНИЦЯ

Ціна 15 коп.

ТАРАСІВКИ

ловик (буває ж таке, що одному попаде м'ясо з кісткою, а другому кістка без м'яса). Але постійні чергові на кухні — Рая Кулик, Люба Мех та декілька колгоспниць — з усіх сил стараються цілком і повністю задовольнити заслужений студентський інтерес до їжі.

Як же вони працюють? Щоб з'ясувати це, ми з В. Маматовим відправились на місце їхньої роботи, тобто на поле. Тут і відбулось у нас інтерв'ю з Євгенією Василівною Сандаковою, старшим керівником фізико-математичного факультету.

— Раніше, — говорить вона, — ми працювали на збиранні кукурудзи, обламували качани. Працювали всі добре. Навіть подяку від правління колгоспу одержали.

— Але була, мабуть, найкраща група?

— Відмінно працювали дівчата 42-ої математичної. Хлопці в нас не поділені на групи. Це, так би мовити, «інтернаціональна» бригада, що виконує різні роботи. Наприклад, ті, що були на силосуванні, завозили по 120 і більше тонн силосу за день. А зараз, — продовжує Євгенія Василівна, — всі сили кинуто на копання картоплі. Ми тут уже декілька днів.

— Скільки гектарів ви встигли викопати?

— Із сьогоднішнім днем у нас буде більше 16 га.

Ось 32 група математиків (керівник М. Шкіль). Добре працюють дівчата! Адже вчора вони зайняли перше місце. А ввечері я дізнався, що вчорашнє досягнення перевершено ними більш як у півтора рази — 3,5 ара на кожного.

Завітали ми й до 42 групи математиків.

— Володю, на вечір буде кабан з яблуками? — жартуючи, звертаються дівчата до В. Маматова.

— Сьогодні буде гуска, начинена виноградом, — відповідає він.

Ця група зайняла друге місце. Керівник тут А. В. Михалевський. На моє запитання, хто найкраще працює, дівчата хором відповіли, що всі добре працюють. Але тон в роботі задають Г. Бондаренко, В. Сухенко, О. Сагайдак, О. Біляєва. Це завзяті дівчата.

— Здрастуйте, дівчата! — вітаємося із 21-ю математичною. — Як робота йде?

— Кожен день ми на першому місці!

— А чому ж вас вчора там не було?

— То ж вчора...

Це хороший, згуртований колектив. Я сам пересвідчився в цьому, коли сказав, що напишу лише погане про них. Бачили б ви, як дівчата реагували на це?

Її можна назвати мікрогрупою. На полі було лише четверо дівчат. Всі інші хворіли.

— Від них можна всього чекати, — говорила Євгенія Василівна. — Один день вони зовсім не з'явилися. Але дівчата працювати можуть!

І дійсно, ввечері стало відомо, що, викопавши по 3,05 ара на кожного, вони зайняли друге місце.

...Обхід груп закінчено. Ви можете запитати: а де ж решта? Всього час математики та математики. А фізики? Скажу відверто: в той день вони не претендували на перше місце в «турнірній таблиці». Кажуть, що не пройшло і два дні, як 22 фізична вискочила на перше місце і міцно утримує його тепер. Браво, дівчатка! Але я з жахом зрозумів, що чим довше писатиму, тим більше може бути несподіванок. В будь-який день кожна група може стати лідером! Тому я вирішив закінчити допис і якнайшвидше віднести його в редакцію. Хай це буде репортажем за один день — 3 жовтня. Про інші дні, про хороші вчинки своїх товаришів, про їх трудові подвиги, про місячні ночі і чорні очі набагато краще і дотепніше скажуть самі студенти, які своїм трудом і вмінням допомагали Батьківщині у важкій, але почесній боротьбі за урожай.

В. НОВОСІЛЬСЬКИЙ.
(Наш кор.).

К. Речниць, керівник 21 групи математиків.

— Забрати блокнот і авторучку в кореспондента! — командує симпатична дівчина.

І мабуть, так і було б, якби В. Маматов не запропонував їм сфотографуватися. Тільки тоді я зміг спокійно пройти мимо них до 41 групи математиків.

У перші дні ця робота здавалася дівчатам дуже важкою. Тепер вони легко перевищують норму виробітку. Майбутні педагоги повинні бути тільки попереду.

Насамперед якість

Майже 150 студентів фізико-математичного факультету працюють в колгоспі «Україна», с. Тарасівка. Хлопці організували свою окрему бригаду, яка ударно працює на силосуванні, копання кагатів під картоплю, на різних роботах у коморі, а дівчата — на збиранні великого врожаю картоплі.

В спеціальному бюлетні систематично висвітлюється хід соціалістичного змагання, яке почалося з самого початку роботи студентів. Щоб бути на першому місці, не досить того, щоб група виконувала більше від інших картоплі, а й щоб якість роботи була найкращою. Для цього створена комісія по перевірці якості роботи, в яку входять представники від кожної групи, викладач та бригадир колгоспу. Ця комісія після закінчення роботи ходить по зібраній площі, уважно проглядаючи рядки картоплі. Коли на одному з рядків на визначеній площі знаходять пропущену картоплину, якість роботи знижується на 0,5 бала, дві картоплі в рядку цієї площі — ще на півбала. Потім виводиться цифра середньої витрати картоплі на всій площі цієї чи іншої групи. Цим способом і оці-

нюється якість роботи, яка відмічається в бюлетні за п'ятибальною системою.

Всі 8 груп дружно працюють на полях, змагаючись між собою. Кожний студент стежить не лише за своєю роботою, а й за роботою інших. Дізнавшись про показники і якість роботи, він іде на роботу з твердим наміром працювати краще, щоб вивести свою групу на перше місце, адже приємно відчувати, що твоя група передова в роботі. Тому тут відбувається справжнє дійове змагання. На перше місце виходить то одна, то інша група. Найбільше днів утримувала першість 32 група математиків, яка виконувала по 0,03 і більше гектара картоплі при нормі 0,02 га. Але на самому фініші роботи в колгоспі її обійшла 22 група фізиків, яка на копани картоплі показала своєрідний рекорд: 9 осіб цієї групи викопали 0,04 га картоплі при високій якості роботи.

Дійове змагання, що відбувається між групами фізико-математичного факультету, дає змогу краще організувати роботу студентів на збиранні врожаю, добиватись кожного дня хорошої якості роботи.

П. ІГНАТЕНКО.

Трамбусмо

Тільки з першого погляду ця робота здається легкою. Ходиш по кузову машини, в якій з бункера комбайна сиплеться силос, трамбуєш — от і все. Проте вже опівдні від безперервного ходіння з'являється втома, а найгірше те, що від зеленого, свіжого силосу мокріє взуття, одежа. Через кілька днів ми пересвідчилися, що навіть при шестигдинному робочому дні відчувається надзвичайна перевтома, а норму виконати так і не вдається, тому що вона (15 тонн на людину) занадто велика. Після кількохразових вимог правління колгоспу, нарешті, виділило нам комбінезони і чоботи, що значно полегшило працю. Одно залишилося до ос-

тання дня нерозв'язаним — це питання транспорту. Справа в тому, що машини прибували за силосом дуже нерівномірно: іноді до півдня ми навантажували їх п'ять, а після півдня — 15—20. Ще краще було б, якби нам були створені умови для просушування одежі — протоплювали грубку чи щось інше. А так ми просто розвішували її надворі. Добре, коли день сонячний, а коли ні, то хоч роботу кидай.

Проте, з роботою ми впоралися. Досить сказати, що з нашою допомогою була засилована переважна більшість кукурудзи.

Г. ШЕЦКІН.

НЕ ХВАЛЯЧИСЬ

Велику площу картоплі викопали студенти разом з колгоспниками. І всю її, звичайно, треба надійно сховати на зиму. Прямо з поля вона цілими днями підводами і машинами підвозиться до кагатів, які ми копаємо.

10 м × 2 м × 40 см — такі розміри повинен мати кагат. Саме такої мірки ми й дотримуємось, бо вона, здається, найбільш доцільна в даному випадку. Двоє студентів повинні викопати один такий кагат за день. Норма, нічого не поробиш.

Звичайно, про якусь механізацію цієї роботи говорити не доводиться. Лопату чи шактарку в руки — ось і всі знаряддя виробництва. А далі все

залежить від твого власного вміння, витривалості. Хвалитись не буду, але це ж факт, що за годину, а то й за дві до закінчення робочого дня ми вже закінчуємо копання. Тоді вилазило на насипи, що височать біля кагатів, і салютуємо лопатами про виконання норми. Здебільшого після цього ідемо допомагати дівчатам копати картоплю.

Погано, що в колгоспі невістачає транспорту. Тому так виходить, що кагати, які ми викопали, довго стоять порожні, а по всьому полю в купках лежить картопля. Хіба кілька підвід і один трактор з причепом можуть вивезти таку велику кількість картоплі?

І. ПОГОРІЛИЙ.

Фото В. Шкардуна.

За кермом трактора

Володимир Левинський, студент II курсу фізико-математичного факультету, працював до вступу в інститут механізатором. Любив цю професію і тому, коли дізнався, що колгоспу потрібний тракторист, попросився працювати на тракторі.

— Ну, тежко, — звернувся він до Володимира В'юна, підігнавши до гуртожитку щойно прийнятий ДТ-54, — приймаю до себе в причіплювачі. Давати докажемо всім, на що ми здатні.

І дійсно, хлопці доказали. Виходили на роботу рано, а приходили пізніше від інших. Працювали завзято, наполегливо, з вогником. Хоч робота в саду і важка, але норми оранки на зяб хлопці виконували нарівні з колгоспними механізаторами. Добре працювали вони, за що мають подяку від колгоспників.

Та слід сказати, що В. Левинський вчиться погано. Хочеться сподіватися, що він і в навчанні покаже себе таким, як на роботі в колгоспі.

П. РОМАНОВ.

В ГОДИНУ ДОЗВІЛЛЯ

«БОРотьба» із сараною

Австралійський уряд винайшов новий спосіб для боротьби із сараною, яка останнім часом завдає дедалі більших збитків сільському господарству. Сарану рекомендують... їсти. В газетах друкуються статті, де доводиться, що смажена сарана — найсмачніша страва.

РЕКОРД КАЛІЦТВА

Цей своєрідний рекорд належить американському гравцю професіоналу в хокеї з шайбою Едді Шое. За 13 років спортивної діяльності йому 14 раз ламали ніс, 5 раз — щелепи, на його тілі — 987 рубців. У цього «рекордсмена» вибиті всі зуби. Таке обличчя буржуазного спорту.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

...за останні 5559 років людству довелося пережити 14513 воєн, в яких загинуло 3 мільярди 640 мільйонів чоловік.

Агентство Франс Пресс повідомляє, що швейцарець Жан Жак Бебель з допомогою електричного мозку підрахував кількість воєн і оцінив завдані ними збитки. Коли б суму збитків перетворили в золото, то його вистачило б, щоб оперезати земну кулю по екватору стрічкою завтовшки в 10 метрів і шириною 8 кілометрів.

...в 1610 році в Європу був вперше привезений чай. Як водиться, купці взяли його розхвалювати свій товар. Називали чай божественною травою, радили пити його в усійкий час дня і ночі. Один голландський лікар замість усіх ліків і при всіх хворобах прописував чай.

АНАБАС

В Індії, Бирмі, на Малайських та Філіппінських островах водиться риба анабас. Завбільшкі вона з великого карася. М'ясо її дуже смачне. Риба ця особлива. Вона може не тільки плавати у воді, але й повзти по землі.

Влітку, коли висихають дрібні водоймища, анабас, шукаючи нового водоймища, збирається у мандрівку.

В більшості ж випадків вона залишається на місці, загортаючи у мул. В ньому риба лежить нерухомо, чекаючи тропічних злив, коли водоймища знову наповняться водою.

Місцеві жителі добре знають поведінку цієї риби. Вони беруть заступи і вигортають її з мулу.

Редактор О. КАРДАШ.

6:1

Після трудового напруженого дня наші хлопці часто приходять за село, щоб на полі колгоспного стадіону відчутти насолоду від гри у футбол. Хоч в інституті ця гра не культивується, проте хлопці у футбол грають добре. Це добре видно на зустрічі між другим і третім та четвертим курсами, яка закінчилась внічию: 1:1.

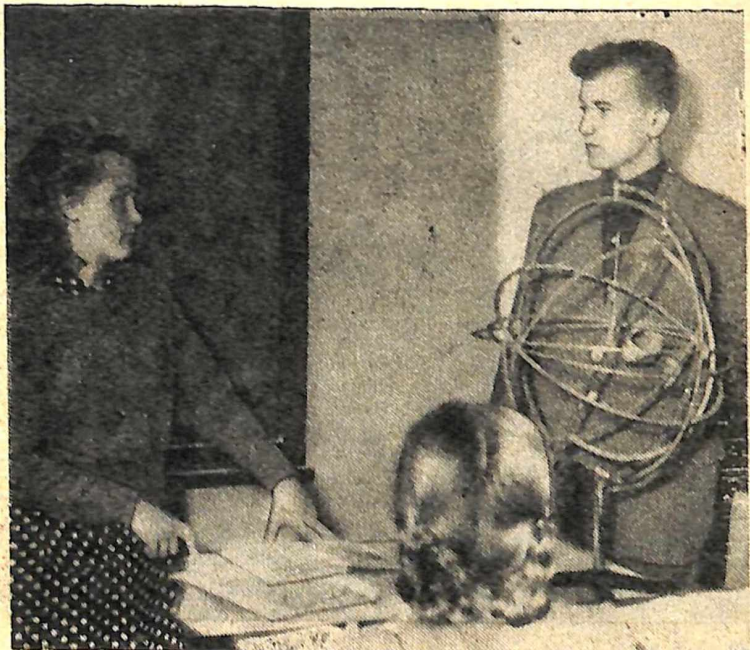
Саме тоді хлопці з місцевої команди «Колгоспник» запропонували зіграти з ними товариський матч. Договорилися провести його в неділю. Наші хлопці створили одну збірну команду. З нетерпінням чекали вихідного дня, навіть дівчата поприїжджали з Києва, щоб «боліти» за своїх. Гра почалася. Тісним колом оточили

футбольне поле болільники. Добре грають колгоспні футболісти, їхня команда вважається в районі кращою, виступає на першість і кубок району. Але наші спортсмени перехоплюють ініціативу. Добре грають у захисті М. Шут, А. Козел, воротар Р. Довженко, а наші нападники В. Дровсюк, А. Рашман, М. Койнолович та інші

раз у раз штурмують ворота «противника» і добиваються успіху. Гра закінчилась з рахунком 4:2 в нашу користь.

І в наступну неділю наші футболісти підтвердили свою перевагу, знову вигравши ще з більшим рахунком: 6:1.

В. МАМАТОВ,
студент 3 курсу.

У п'ятнадцятій середній за лізничній школі с. Клавдієво, Бородянського району, Київської області проходить педагогічну практику група студентів фізико-математичного факультету під керівництвом викладача Є. Ченакал.

На фото: студент Д. Гладишко веде урок з астрономії в 10 класі.